

Během jednoho ze setkání s jeho eminencí - kardinálem Dominikem Dukou

KNÍŽE *von*
Flaugwitz
BARON
Z BISKUPITZ

Emerich Warneke

Príslušníky šlechtického stavu nepotkáváme u nás v ČR na ulici každý den. Není jich mnoho, a tak se o nich píše jen čas od času. Jejich prastaré rody byly součástí dějin našeho státu. Co dělají potomci některých rodů dnes, to se u knížete Haugwitzze pokusil zjistit jeden z našich redaktorů.

HSH Mgr. Svatopluk Richard Vladislav Norbert kníže von Haugwitz a baron z Biskupitz je 24. generací svého rodu od roku 1226 a vládnoucím knížetem rodu zde v ČR.

KDO BYLI JEHO PŘEDCI – ANEB TROCHA HISTORIE

První příslušníci historicky významného šlechtického rodu Haugwitzů z Biskupicz přišli na Moravu ve 14. století ze Slezských Biskupic. Jan, Petr, Hanuš a Mikuláš Haugwitzové z Biskupicz byli ve službách krále Matyáše Korvína jako vysocí velitelé věhlasné Černé armády, která zastavila postup Turků do Evropy. Velitel Černé rotě Petr Haugwitz z Biskupic dostal za zásluhy od Matyáše Korvína Hlubčické knížectví. Po Korvínově smrti (1490) povolala šedesátitisícová Černá armáda novým českým králem kapitána (armádního generála) Jana Haugwicze z Biskupicz, který však respektoval úmluvu Korvína s druhým českým králem Vladislavem Jagellonským a armádu mu předal. Ten ji následně rozpustil. Janův syn Hynek († 1540) se oženil s Lidmilou ze Skalice a usadil se na hradě Ronovec poblíž Havlíčkova Brodu, syn Václav († 1535) se oženil s Johannou z Klinštejna a z Rostok a v letech 1527–1535 držel Kopydlno a byl zakladatelem tzv. východočeské linie rodu, syn Petr († 1550) se oženil s Barborou Vlčihrdlo ze Všehrd a jeho rod se nadále píše na Malobratřicích u Mladé Boleslavi, syn Gilfried, známý také jako Delfín († 1538), byl v letech 1508–1538 hejtmanem

Pražského hradu a jeho rod se nadále píše v Doksech na Rakovnicku.

Janův bratr Hanuš Haugwitz z Biskupic si roku 1494 koupil hrad Bouzov a dne 11. 1. 1502 byl povýšen do baronského stavu. Další linie dosáhla baronského stavu 8. 12. 1555. Hanušův syn Václav držel Bouzov v letech 1533–1567 a poté zámek v Litomyšli. Václavův syn Hanuš Haugwitz baron z Biskupicz (1517–1580) se stal v roce 1578 moravským zemským hejtmanem a v Chropyni budoval své nové opevněné správní sídlo. Ve stejné funkci ho následoval v letech 1598–1602 jeho bratr Jáchym Haugwitz z Biskupicz a na Rokytnici. Jejich bratr Václav Haugwitz z Biskupicz držel zámek Linhartovy u Albrechtic a bratr Mikuláš je uváděn na Litomyšli.

Na povýšení do hraběcího stavu si musel rod počkat takřka 140 let. Stalo se tak prostřednictvím Alexandra Jošta Haugwicze barona z Biskupicz dne 13. 5. 1642, jenž byl synem shora uvedeného moravského zemského hejtmana Hanuše Haugwicze barona z Biskupicz. Alexandr Jošt žil se svými bratry (Václav, Johann Vilém, Johann Bartoloměj) na zámku v Holešově, poté vlastnil statky v Čejkovicích, Kurovicích a Střílkách. Následně přesídlil do Čech k Brandýsu nad Labem, kde vlastnil od roku 1628 tvrz v Čelákovcích, několik gruntů, svobodnou krčmu, statnou hájovnu, lesy a pole.

Po třicetileté válce ztrácí rod společenskou pozici, mnoho Haugwitzů zemřelo, panství se zámky

Holešov, Linhartovy, Rokytnice a další byly vypáleny a staly se neobyvatelnými. Potomci podkomořího markrabství moravského Karla Haugwicze barona z Biskupicz pána na Linhartovech, Miloticích, Kralicích a Rokytnici († 1637), kterých bylo šest (Karel, Jan Karel, Eleonora Polyxena, Zdeňka, Anna a Ladislav Alois) museli opustit rodný zámek. Nejstarší z nich Karel se odebral do Čech na tvrz v Čelákovcích k bratranci svého otce, císařskému plukovníkovi Alexandru Joštovi hraběti Haugwiczovi a baronu z Biskupicz († 1649), který nemaje vlastních dětí si jej osvojil. Jan Karel zemřel již v roce 1663 a poslední příslušník rodu Biskupických Haugwiczů na Moravě Ladislav Alois zemřel 28. 5. 1665 v Tovačově společně s Marií Salomenou baronkou von Breunner (1615–1665), vdovou po Alexandru Joštovi hraběti z Haugwicz a baronu z Biskupicz.

Ve vědě nejvíce proslul Godfrey von Haukwitz, jenž v roce 1680 experimentoval jako první (pod vedením Roberta Boyla) s dřevěnými dlahami máčenými v síře, které se pokoušel vznítit třením. Je považován za vynálezce systému později zmenšených zápalek.

Východočeští Haugwiczové z Biskupicz byli tradičně pohřbíváni v římskokatolickém kostele v Chroustovicích, kde měli v presbytáři svou hrobku. Jan Antonín Haugwic z Biskupicz koupil za 5500 zlatých roku 1738 statný a nákladný dvůr v Mstěticích č. 18, jenž po něm dědil roku 1740 Norbert František Haugwic z Biskupicz. Rudolf působil jako hejtman chrudimského kraje, hejtmanem kraje čáslavského byl Norbert František baron Haugwic z Biskupicz.

Shrnutím lze konstatovat, že Haugwiczové baroni z Biskupicz byli jako významní čeští a moravští zemští hejtmani a soudci pověstní svou neúplatností a striktním prosazováním práva v místech svého působení ve smyslu „padni komu padni“ a v duchu svého rodového hesla „Vitam Impendere Vero“ (život zasvětit pravdě).

KDO TO JE A CO TU DĚLÁ – ANEB MALÉ WHO IS WHO

HSH Mgr. Svatopluk Richard Vladislav Norbert kníže von Haugwitz a baron z Biskupicz pochází z Prahy, nyní bydlí v Třebíči, kde se hodlá oženit.

Netrvalo to dlouho a po oznámení připravované svatby (v červnu 2016 – pozn. redakce) se objevili lidé, kteří začali rýpat, mít „své pochybnosti“ a odkazovat na to, že užívání šlechtických titulů není zákonné. Proto se nabízí otázka, jaký je Váš pohled na zrušení užívání šlechtických titulů, který vychází ze Zákona č. 61/1918 Sb.?

Tento zákon vzešel z revoluční euforie roku 1918. Když skončila první světová válka, tak se Rakousko, Německo i nově vzniklé Československo staly republikami. Zrušily šlechtictví a všechna privilegia, hodnosti a tituly s tím spoje-

né. Na základě ústavního práva se stalo pro rakouské státní příslušníky od té doby nelegálním používání šlechtických titulů. V Československu byly šlechtické tituly zrušeny zákonem č. 61/1918 Sb., jehož výklad je dodnes sporný. Německo zvolilo asi nejlepší přístup. Stávající tituly byly zbaveny výsad a staly se součástí příjmení. Přecházejí na manželky a všechny děti (viz čl. 109 Výmarské ústavy).

Český stát mohl jako demokratická společnost zrušit už v roce 1990 zákon č. 61/1918 Sb. Mohl ho zrušit také při rozpadu ČSFR roku 1993 nebo při vstupu do EU roku 2004. Nestalo se tak a já plně respektuji fakt, že naše státní zřízení si to prostě nepřije. Oni k tomu mají své důvody.

Jak je to tedy s Vaším knížecím titulem a jak jste ho získal?

Kvůli této problematice jsem v minulých letech často jezdil do zahraničí. Snažil jsem se pochopit, jaký je pohled na celou situaci i v ostatních státech EU. Účastnil jsem se aristokratických kongresů a zasedání, získával důležité kontakty a vazby se šlechtici a pomáhal jim rozvíjet jejich aktivity zde v České republice. Knižecí titul mi byl následně udělen za zásluhy.

Na knížecí stav, který jsem obdržel v roce 2008 od zahraničního subjektu, který má své zastoupení také v České republice, se zákon č. 61/1918 Sb. nevztahuje. Byl mi udělen na církevní půdě institucí, která má pravomoc udělovat šlechtické hodnosti a tituly. Jeho platnost je stvrzena i notářskými zápisy, byl církevně potvrzen a je církevně platný v 80 státech světa. S tímto stavem jsem zcela spokojený a nikomu zde v ČR

nevnucuji, aby mne oslovoval Vaše Jasnosti. To je věcí svobodného rozhodnutí každého jednotlivce.

Jste vládnoucím knížetem rodu von Haugwitz. Co si pod tím můžeme představit?

V roce 2010 byl řádně zaregistrován Ministerstvem vnitra ČR Knížecí dům Haugwitzů, který zastupuje devět rodových linií Haugwitzů, Haugviců, Haužviců a Haukvičů. Všichni příslušníci těchto linií mají české občanství a žijí zde v ČR. Následně došlo v roce 2014 k přeregistrování rodové instituce Knížecího domu pod hlavičku Ministerstva spravedlnosti ČR. Knížecí dům vznikl v souladu se zákony této země, včetně oslovení „vládnoucí kníže“, což je název funkce pro mou osobu.

Hlavní činností je zpracovávání rodokmenů, genealogické bádání, udržování kontaktů mezi členy rodu, organizování rodových srazů, výroba a distribuce rodokmenů a erbů mezi členy atd.

Ačkoliv je veřejně známo, že jste od roku 1226 již 24. generací svého rodu, přesto jsme v médiích v poslední době zaznamenali pokus o útok na Vaši osobu se záměrem vnést pochybnosti o Vaší příslušnosti k rodu Haugwitzů. Jak k tomu došlo?

K jistým pokusům zdiskreditovat mou osobu na veřejnosti napadnutím mého původu skutečně před nedávnem došlo. V pozadí toho všeho stojí jistý doktor práv, kterého jsem před patnácti lety (tehdy to byl ještě student) odmítl přijmout do jednoho rytířského řádu pro morální nezpůsobilost. On následně na základě polopravd a pomluv narušil, již v roce 2002, do té doby vřelé a přátelské vztahy mezi mojí rodinou Haugwiců z Biskupic a rakouskou rodinou von Haugwitz z Klein Obisch. Po otištění rozhovoru s mou osobou v Jihlavských listech dne 2. 2. 2016 se tento zhrzený člověk znovu aktivoval a přes své známé znovu zaútočil. Ke svým ubohým záměrům zneužil novinářku z MF Dnes, které namluvil, že jsem falešný kníže a že „oni“ zastupují Haugwitz

z Vídně. No hezká pohádka, jen ta plná moc k zastupování mu jaksi chybí. Víte, je smutné, že ani po 15 letech to pan doktor práv nerozdýchá a mně je ho upřímně líto.

Aby byl v budoucnu můj původ a rodová příslušnost opravdu veřejně známou věcí, pověřil jsem vědeckým zpracováním historických a genealogických dokumentů a souvislostí naší rodiny pana Mgr. Pavla Černého (*historik a genealog, v roce 2008 absolvent Filozofické fakulty Univerzity Karlovy v Praze – pozn. redakce*).

Jaké máte vzpomínky na své dětství?

Narodil jsem se v ČSSR v roce 1974 s počestnou variantou původního příjmení Haugwicz. Každý, kdo se v té době narodil v socialistickém Československu, mohl mít jen jedno jméno a příjmení. Vyrůstal jsem v pražských Dejvicích. Tehdy nás bydlelo v bytě 1+1 sedm. Bylo to velice náročné období. Můj dědeček velice dbal o naši rodovou historii, o uchování odkazu našich předků. Ve velkém kufru měl historicky velmi cenné písemné dokumenty, které informovaly o našem původu. K těm věcem mě často brával a vždy říkal, tohle bylo tak a tohle zase takhle. Pak věci složil zpět do kufru a mne poslal pryč se slovy: „Běž si umýt ruce a nikde o tom nemluv.“

Jak jste se dostal k nejvyššímu policejnímu vzdělání?

Po absolvování povinné školní docházky jsem chtěl nastou-

pit na střední školu, jenže paní učitelka řekla, že ne. Prý musím na řemeslo. Tak jsem nastoupil na střední odborné učiliště stavební na obor instalatér, topenář, plynář. V průběhu mého studia došlo k pádu komunismu. Ačkoliv jsem byl přesvědčen o tom, že mám v životě jiné plány, rozhodl jsem se toto studium dokončit. Poté jsem studoval střední podnikatelskou školu stavební, kterou jsem ukončil maturitou, a pak jsem se rozhodl pokračovat ve vzdělání studiem na policejní akademii v Praze. Získal jsem bakalářský titul, následně i magisterský titul ve studijním oboru policejní management a kriminalistika. V současné době jsem zaměstnán na úseku krizového řízení.

V červnu Vás čeká svatba na Moravě. Plánujete, že se trvale přesunete z Prahy do Třebíče?

Už od konce roku 2015 pobývám v Třebíči. V Praze mám stále pracovní povinnosti. Po svatbě plánuji bydlet v Třebíči natrvalo, ale s ohledem na skutečnost, že veškeré zázemí mám v Praze, předpokládám, že tam ještě nějakou dobu pracovně setrvám.

Ve vztahu k magazínu Prestige clubs & circles je velmi zajímavou informací skutečnost, že jste provinčním maršálem Skotských templářských rytířů. Chcete nám přiblížit jejich činnost?

Z mé strany jde o udržování našich rodových tradic, které vnímám jako své poslání. Určitě za touto skutečností nehledejme „mysteriózní pompéznost“. Naše činnost obnáší spoustu mravenčí práce, která se pojí s realizací dílčích charitativních a vzdělávacích projektů. Více bych patrně činnost nepitval. Budu se daleko více těšit na skutečnost, že se čtenáři magazínu Prestige clubs & circles v budoucnu dozví o těchto aktivitách na jeho stránkách. ☺

(pozn. redakce: reportáž byla vytvořena s použitím materiálů, poskytnutých tiskovým oddělením Knížecího domu šlechtického rodu von Haugwitz)